

ПРИНЦИПИ ПІДГОТОВКИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Артеменко Н.В., Меркулов С.В.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Правові принципи складання фінансової звітності, регулюються Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 (НП(С) БУ) Фінансова звітність визначена НП(С) БУ 1 як бухгалтерська звітність, яка складається на підставі даних бухгалтерського обліку для задоволення потреб певних користувачів.

Фінансова звітність складається з: балансу (звіту про фінансовий стан), звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід), звіту про рух грошових коштів, звіту про власний капітал і приміток до фінансової звітності.

Фінансова звітність підприємства формується з дотриманням наступних принципів :

- автономності підприємства, по якому кожне підприємство розглядається як юридична особа, яка відособлена від власників; тому особисте майно і зобов'язання власників не повинні відбиватися у фінансовій звітності підприємства;

- безперервності діяльності, який передбачає оцінку активів і зобов'язань підприємства, виходячи з припущення, що його діяльність триватиме далі;

- періодичності, який припускає розподіл діяльності підприємства на певні періоди з метою складання фінансової звітності;

- історичній (фактичною) собівартості, який визначає пріоритет оцінки активів, виходячи з витрат на їх виробництво і придбання;

- нарахування і відповідності прибутків і витрат, по якій для визначення фінансового результату звітного періоду необхідно порівняти прибутки звітного періоду з витратами, які були здійснені для отримання цих прибутків. При цьому прибутки і витрати відбиваються в обліку і звітності у момент їх виникнення, незалежно від часу вступу і сплати грошей;

- повного освітлення, згідно з яким фінансова звітність повинна містити усю інформацію про фактичні і потенційні наслідки операцій і подій, яка може вплинути на рішення, що приймаються на її основі;

- послідовності, який передбачає постійне (з року в рік) застосування підприємством обраної облікової політики

- обачності, згідно з яким методи оцінки, вживані у бухгалтерському обліку, повинні запобігати заниження оцінки зобов'язань і витрат і завищення оцінки активів і прибутків підприємства;

- переважання суті над формою, по якому операції повинні враховуватися відповідно до їх суті, а не тільки виходячи з юридичної форми;

- єдиного грошового вимірника, який передбачає вимір і узагальнення усіх операцій підприємства в його фінансовій звітності в єдиній грошовій одиниці.